

Latin alfabesi

Latin alfabesi

Vikipedi, özgür ansiklopedi

Bu makale, *Latin dilini yazmak için kullanılan alfabe* hakkındadır. Diğer dillerde ve uygulamalarda kullanılan ondan türetilen modern alfabeler için, bkz. [Latin alfabesi](#) ve [Latin alfabesi alfabesi](#).

Latin alfabesi veya **Latin alfabesi** aslen kullandığı harflerin koleksiyon [eski Romalılar](#) yazmak için [Latince](#) , modern dilleri yazmak için kullanılan dili ve onun uzantıları.

İçindekiler

- 1etimoloji
- 2Evrim
 - 2.1İşaretler ve kısaltmalar
- 3Tarih
 - 3.1kökenler
 - 3.1.1Eski italik alfabe
 - 3.1.2Arkaik Latin alfabesi
 - 3.1.3Eski Latin alfabesi
 - 3.1.4Klasik Latin alfabesi
 - 3.2Ortaçağ ve sonraki gelişmeler
 - 3.3Yayılmış
- 4Ayrıca bakınız
- 5notlar
- 6Referanslar
- 7daha fazla okuma
- 8Dış bağlantılar

etimoloji

Terimi *Latin alfabesi* dayalı Latince (bu makalede açıklandığı gibi) ya da diğer alfabe yazmak için kullanılan alfabenin ya anlamlara gelebilir [Latin harflerinin](#) klasik Latin alfabesi soyundan çeşitli alfabeler mektuplar ortak temel seti, böyle olduğunu olarak [İngiliz alfabesi](#) . Bu [Latin alfabesi alfabeleri](#) , [Rotokas alfabesi](#) gibi harfleri atabilir veya [Danimarka](#) ve [Norveç](#) alfabeleri gibi yeni harfler ekleyebilir . [Harf](#) şekiller içinde geliştirilmesi gibi yüzyıllar boyunca evrim geçirmiş [Ortaçağ Latin](#) ait [alt durumda](#) , Klasik dönem alfabesinde olmayan formlar.

Evrim

Görsel olarak benzer evrimleştiği Latin alfabesi [Etrüsk alfabesi](#) evrimleştiği, [Cumaean Yunan sürümü](#) ait [Yunan alfabesinin](#) kendisi, soyundan [Fenike alfabesi](#) sırayla türetilmiş, [Mısır hiyeroglif](#) , ^[1] [Etrüskler erken Roma hüküm](#) ; alfabeleri, Latin alfabesini üretmek için birbirini izleyen yüzyıllar boyunca Roma'da gelişt. Sırasında [Ortaçağ'da](#) , Latin alfabesi yazmak için (bazen değişikliklerle) kullanıldı [Roman dilleri](#) direkt torunları, [Latince](#) , hem de [Kelt](#) , [Germen](#) , [Baltık](#) ve bazı [Slav dilleri](#) . İle [sömürgeciliğin yaşına](#) ve [Hristiyan müjdecilik](#) , [Latin alfabesinde](#) ötesinde yayıldı [Avrupa](#) yerli yazmak için kullanıma girmesi, [Amerikan](#) , [Australian](#) , [Austronesian](#) , [Avustralasyatik](#) ve [Afrika dilleri](#) . Daha yakın zamanlarda, [dibilmiciler](#) ayrıca Avrupa dışındaki diller için yazıya dökerken veya yazılı standartlar oluştururken Latin alfabesini veya [Uluslararası Fonetik Alfabe](#)yi (kendisi büyük ölçüde Latin alfabesine dayalıdır) tercih etme eğiliminde olmuştur . [Afrika referans alfabesi](#) .

İşaretler ve kısaltmalar

Latince aksanlı işaretler kullanmasa da, genellikle kesilen kelimenin üzerine veya sonuna yerleştirilen kelimelerin kesilmesi işaretleri çok yaygındı. Ayrıca, kısaltmalar veya daha küçük örtüşen harfler sıklıkla kullanılmıştır. Bunun nedeni, metin taş işlenirse yazılacak harf sayısı azalırken, kağıda veya parşömene yazıldığında değerli yerden tasarruf edilmesiydi. Bu alışkanlık Orta Çağ'da bile devam etti. Yüzyıldan yüzyıla değişen yüzlerce sembol ve kısaltma mevcuttur. ^[2]

Latin alfabesi

[Apices](#) bu ilk yüzyıl yazıt çok hafiftir. (İlk satırda ÖYÜN üzerinde bir tane vardır .) / ünlüsü tepe noktası almak yerine daha uzun yazılır. [Interpunct](#) virgül şeklinde, daha tipik olarak üçgen şekle sahip bir ayrıntı

bulunmaktadır. Gönderen [Augustales türbesine](#) de [Herculaneum](#) .

MÖ 1. yüzyılda [Yunanistan'ın Roma tarafından fethinden](#) sonra Latince, [Yunanca](#) ödünç sözcükleri yazmak için [Yunanca](#) (Y) ve (Z) harflerini kabul etti (veya ikinci durumda yeniden kabul etti) , onları alfabenin sonuna yerleştirdi. [İmparator Claudius'un](#) üç ek mektup ekleme girişimi uzun sürmedi. Böylece [klasik Latin](#) döneminde Latin alfabesi 23 harf içeriyordu:

Klasik Latin alfabesi																							
Mektup	A	B	C	D	E	F	G	H	Bence	K	L	m	n	Ö	P	Q	r	S	T	V	x	Y	Z
Latince adı (majus)	A	OLMAK	CÉ	DE	É	EF	GÉ	HA	BENCE	KA	EL	EM	TR	Ö	PE	Q V	ER	ES	TE	V	IX	Í GRAECA	ZETA
Latin isim	a	olmak	cē	dē	ē	ef	gē	Ha	Bence	ka	el	em	tr	Ö	pē	qu	er	es	tē	ū	ix	ve Yunanistan	zēta
Latince telaffuz (IPA)	a	olmak	ke:	de:	e:	ef	ge:	Ha	Bence	ka:	eI	em	en	Ö	pe:	ku:	er	es	te:	sen	iks	i: 'gratika	dze:ta

Bu harflerin bazılarının Latince isimleri tartışmalıdır; örneğin, (H) Latince telaffuz: [ˈaha] veya Latince telaffuz: [ˈaka] olarak adlandırılmış olabilir . ^[a] Genel olarak Romalılar , Yunanca'daki gibi geleneksel ([Sami](#) kökenli) isimleri kullanmadılar : [patlayıcıların](#) adları, seslerine /e-/ eklenerek oluşturuldu (neededK) ve (Q) hariç. (C)'den ayırt edilecek farklı ünlüler) ve [süreklilerin](#) adları ya çıplak sestem ya da /e/'den önce gelen sestem oluşuyordu .

(Y) harfi tanıtıldığına muhtemelen Yunanca'da olduğu gibi "hy" /hy/ olarak adlandırılıyordu , [upsilon](#) adı henüz kullanımda değildi, ancak Latince konuşanlar yabancı harflerini ayırt etmekte zorlandıkları için bu "i Graeca" (Yunanca i) olarak değiştirildi. /i/ den /y/ sesi . (Z)'ye Yunanca adı [zeta](#) verildi . Bu şema, Latin alfabesini benimseyen çoğu modern Avrupa dili tarafından kullanılmaya devam etmiştir. Çeşitli harflerle temsil edilen Latince sesler için bkz. [Latince yazım ve telaffuz](#) ; İngilizce harflerin isimleri için [İngilizce alfabeye](#) bakınız .

[Aksan işaretleri](#) düzenli olarak kullanılmadı, ancak bazen ortaya çıktılar, en yaygın olanı, daha önce bazen çift olarak yazılan [uzun ünlüler](#)i işaretlemek için kullanılan [tepe](#) noktasıydı. Ancak, bir tepe noktası almak yerine, i harfi [daha uzun](#) yazılmıştır : (A E I O V). Örneğin, günümüzde *Lūcīl a fīlīl* transkripsiyonu yapılan *yazıtta* (LVCIL·A·FILIL) yazılmıştır.

Noktalama işaretlerinin birinci işareti, MS 200'den sonra kullanımdan [kalkmış](#) olsa da, [kelime ayırıcı](#) olarak kullanılan [interpunct](#) idi .

[Majuscule](#) el yazısı ve büyük el yazısı olarak da adlandırılan [eski Roma bitişik](#) el yazısı, mektup yazmak, tüccarlar tarafından ticari hesaplar yazmak, Latin alfabesini öğrenen okul çocukları ve hatta komutlar veren imparatorlar tarafından kullanılan günlük el yazısı biçimiydi. Daha resmi bir yazı stili, [Roma kare başkentlerine](#) dayanıyordu , ancak daha hızlı, gayri resmi yazı için el yazısı kullanıldı. En yaygın olarak MÖ 1. yüzyıldan 3. yüzyıla kadar kullanıldı, ancak muhtemelen bundan daha önce de vardı. Bu , Latin ve Yunan yazarlar tarafından MS 3. ila 8. yüzyıllar arasında yaygın olarak kullanılan [büyük bir](#) yazı olan [Uncial'a](#) yol açtı .

[Küçük](#) el yazısı olarak da bilinen [yeni Roma bitişik el yazısı](#) yazısı, 3. yüzyıldan 7. yüzyıla kadar kullanılmıştır ve modern gözlerle daha tanınabilir harf biçimlerini kullanır; (a), (b), (d) ve (e) daha tanıdık bir şekil almıştı ve diğer harfler birbiriyle orantılıydı. Bu yazı, [Merovingian](#) ve [Carolingian minuscule](#) olarak bilinen ortaçağ yazılarına dönüştü .

Ortaçağ ve sonraki gelişmeler

23 harfli *De chalcographiae buluş* (1541, [Mainz](#)). J , U ve W eksik.

Latin alfabesi

Jeton gelen Nuremberg , c. 1553

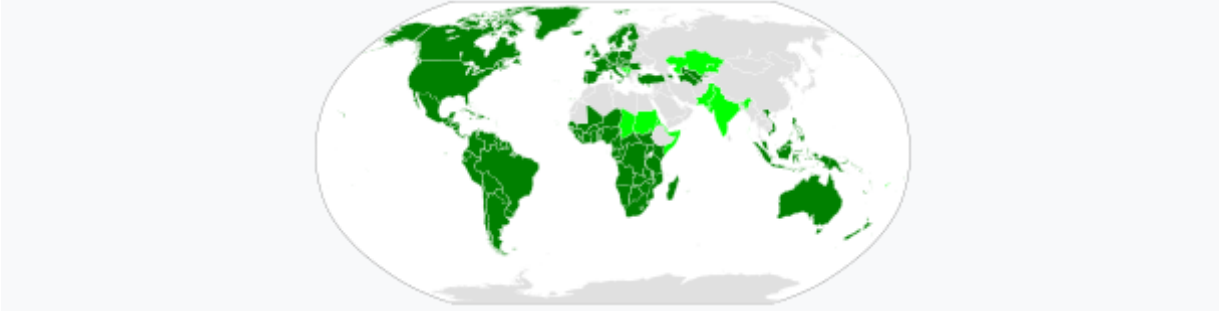
Orta Çağ'a kadar ([W](#)) harfi (başlangıçta iki ([V](#))s'den oluşan bir [bağ](#)) Latin alfabesine, ortaçağ Latinesinde var olmayan [Cermen dillerinden](#) gelen sesleri temsil etmek için eklenmedi . [Rönesans](#) , ([I](#)) ve ([U](#))'yi [sesli harf](#) olarak ve ([J](#)) ve ([V](#))'yi [ünsüz](#) olarak ele alma geleneğini kurdu. Bundan önce, birincisi yalnızca ikincisinin [allograflarıydı](#) . ^{([detay](#))}

Siyasal gücün parçalanmasıyla birlikte, [yazı stili](#) Orta Çağ boyunca, hatta [matbaanın](#) icadından sonra bile büyük ölçüde değişti ve çeşitlendi . Klasik formlardan Erken sapmalar olduğunu [uncial](#) , bir gelişme [Eski Roma, el yazısıyla](#) geliştirilen bu ve çeşitli sözde ufaklık komut [New Roman, el yazısıyla](#) olan, [tecrit edilmiş senaryo](#) gibi İrlandalı edebiyatçıların ve bunun sözcükler, geliştirdiği [Carolingian minuscule](#) , harflerin [küçük harf](#) biçimlerini ve o zamandan beri standart hale gelen diğer yazı kurallarını tanıtan etkili olanlardı .

[Latin alfabesini](#) kullanan diller, paragraflara, cümlelere ve [özel isimlere](#) başlamak için genellikle [büyük harfler](#) kullanır . Büyük [harf kullanımı](#) kuralları zamanla değişti ve farklı diller büyük harf kullanımı kurallarında değişiklik gösterdi. Örneğin, [Eski İngilizce](#) nadiren özel isimler bile büyük harfle yazılırken , 17. ve 18. yüzyılın [Modern İngiliz](#) yazarları ve matbaacıları sıklıkla isimlerin çoğunu ve bazen de tüm isimleri büyük harfle yazmışlardır ^[a] ki bu hala Modern [Almanca'da](#) sistematik olarak yapılmaktadır , öm. önsöz ve tüm [Amerika Birleşik Devletleri Anayasası](#) : *Biz Amerika Birleşik Devletleri Halkı, daha mükemmel bir Birlik oluşturmak, Adaleti tesis etmek, iç Huzuru sağlamak, ortak savunmayı sağlamak, genel Refahı desteklemek ve Özgürlük Nimetlerini kendimize ve gelecek nesillerimize güvence altına almak için, buyuruyor ve uyguluyoruz. Amerika Birleşik Devletleri için bu Anayasayı kurun.*

Yayılmış

Ana madde: [Latin alfabesinin yayılması](#)

Bu harita, resmi (veya fiili resmi) ulusal dil(ler) olarak yalnızca ağırlıklı olarak Latin alfabesiyle yazılmış dil(ler)i kullanan dünyadaki ülkeleri koyu yeşil renkle gösterir. Daha açık yeşil, ulusal düzeyde ortak resmi dil olarak ağırlıklı

olarak Latin alfabesiyle yazılmış bir dili kullanan ülkeleri gösterir.

İle birlikte Latin alfabesi yayılması, [Latin dili](#) dışında, [İtalyan Yarımadası'nın](#) çevresindeki bölgeleri [Akdeniz'e](#) genişlemesi ile [Roma İmparatorluğu](#) . [İmparatorluğun doğu yarısı](#) da dahil olmak üzere [Yunanistan](#) , [Anadolu'da](#) , [Levant](#) ve [Mısır](#) , kullanmaya devam [Yunanca](#) bir şekilde [ortak dil](#) , ancak Latin yaygın konuşulan edildi [batı yarısında](#) , ve batı olarak [Latin dilleri](#) Latince dışında gelişti, bunlar devam Latin alfabesini kullanmak ve uyarlamak.

[Orta Çağ](#) boyunca [Batı Hristiyanlığının](#) yayılmasıyla birlikte, yazı, [Kelt dillerini](#) ([Ogham](#) alfabesinin yerini alarak) veya [Cermen dillerini](#) (önceki [Runik alfabelerin](#) yerini alarak) , [Baltık dillerini](#) ve [Baltık dillerini](#) konuşan [kuzey Avrupa](#) halkları tarafından yavaş yavaş benimsendi . özellikle [Macarca](#) , [Fince](#) ve [Estonca](#) olmak üzere çeşitli [Ural dillerini](#) konuşanlar . Latin alfabesi, [Batı Slav dillerini](#) ve birkaç [Güney Slav dilini](#) yazmak için kullanılmaya [başlandı](#) , onları konuşanlar [Roma Katolikliğini](#) benimsedikleri için .

Daha sonra, Katolik olmayan ülkeler tarafından kabul edildi. [Çoğunluğu Ortodoks](#) olan [Rumence](#) , [Kiril alfabesinden](#) Latin [alfabesine](#) geçen ilk ana [dildi](#) ve bunu 19. yüzyılda yaptı, ancak [Moldova](#) bunu ancak [Sovyetlerin çöküşünden](#) sonra yaptı .

1920'lerde [Türkiye'den](#) başlayarak [Türkçe konuşan](#) ülkeler tarafından da giderek daha fazla benimsenmiştir . Sovyet çöküşünden sonra [Azerbaycan](#) , [Türkmenistan](#) ve [Özbekistan](#) , Kiril'den Latince'ye geçti. [Kazakistan](#) hükümeti 2015 yılında, 2025 yılına kadar Kazak dilinin yazı sistemi olarak Kiril alfabesinin yerini Latin alfabesinin alacağını duyurdu. ^[a]

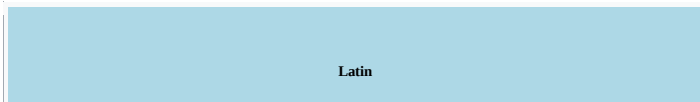
Latin alfabesinin daha önce okuma yazma bilmeyen halklar arasında yayılması, Latin alfabesinin harflerini alternatif sembollerle değiştiren [Vanuatu'daki Avoilili](#) alfabesi gibi yeni yazı sistemlerinin yaratılmasına ilham verdi

Latin alphabet

From Wikipedia, the free encyclopedia

This article is about the alphabet used to write the Latin language. For modern alphabets derived from it used in other languages and applications, see [Latin script](#) and [Latin-script alphabet](#).

Latin alfabeti

The **Latin alphabet** or **Roman alphabet** is the collection of letters originally used by the [ancient Romans](#) to write the [Latin](#) language and its extensions used to write modern languages.

Contents

1

Etymology

2

Evolution

2.1

Signs and abbreviations

3

History

3.1

Origins

3.1.1

Old Italic alphabet

3.1.2

Archaic Latin alphabet

3.1.3

Old Latin alphabet

3.1.4

Classical Latin alphabet

3.2

Medieval and later developments

3.3

Spread

4

See also

5

Notes

6

References

7

Further reading

8

External links

Etymology

The term *Latin alphabet* may refer to either the alphabet used to write Latin (as described in this article) or other alphabets based on the [Latin script](#), which is the basic set of letters common to the various alphabets descended from the classical Latin alphabet, such as the [English alphabet](#). These [Latin-script alphabets](#) may discard letters, like the [Rotokas alphabet](#), or add new letters, like the [Danish](#) and [Norwegian](#) alphabets. [Letter](#) shapes have evolved over the centuries, including the development in [Medieval Latin](#) of *lower-case*, forms which did not exist in the Classical period alphabet.

Evolution

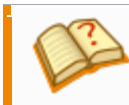
The Latin alphabet evolved from the visually similar [Etruscan alphabet](#), which evolved from the [Cumaeen Greek version](#) of the [Greek alphabet](#), which was itself descended from the [Phoenician alphabet](#), which in turn derived from [Egyptian hieroglyphics](#).^[] The [Etruscans ruled early Rome](#); their alphabet evolved in Rome over successive centuries to produce the Latin alphabet. During the [Middle Ages](#), the Latin alphabet was used (sometimes with modifications) for writing [Romance languages](#), which are direct descendants of [Latin](#), as well as [Celtic](#), [Germanic](#), [Baltic](#) and some [Slavic languages](#). With the [age of colonialism](#) and [Christian evangelism](#), the [Latin script](#) spread beyond [Europe](#), coming into use for writing indigenous [American](#), [Australian](#), [Austronesian](#), [Austroasiatic](#) and [African languages](#). More recently, [linguists](#) have also tended to prefer the Latin script or the [International Phonetic Alphabet](#) (itself largely based on the Latin script) when transcribing or creating written standards for non-European languages, such as the [African reference alphabet](#).

Signs and abbreviations

Although Latin did not use diacritical signs, signs of truncation of words, often placed above the truncated word or at the end of it, were very common. Furthermore, abbreviations or smaller overlapping letters were often used. This was due to the fact that if the text was engraved on the stone, the number of letters to be written was reduced, while if it was written on paper or parchment, it saved precious space. This habit continued even in the Middle Ages. Hundreds of symbols and abbreviations exist, varying from century to century.^[]

History

Main article: [History of the Latin script](#)

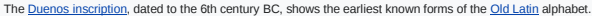

This section **needs additional citations for verification**. Please help [improve this article](#) by [adding citations to reliable sources](#). Unsourced material may be challenged and removed. (*July 2018*) ([Learn how and when to remove this template message](#))

Origins

It is generally believed that the Latin alphabet used by the [Romans](#) was derived from the [Old Italic alphabet](#) used by the [Etruscans](#).^[] That alphabet was derived from the [Euboean alphabet](#) used by the [Cumae](#), which in turn was derived from the [Phoenician alphabet](#).^[]

Old Italic alphabet

	Old Italic alphabet																											
Letters																												
Transliteration	A	B	C	D	E	V	Z	H	Θ	I	K	L	M	N	Ξ	O	P	Ś	Q	R	S	T	Y	X	Φ	Ψ	F	

Archaic Latin alphabet																							
As Old Italic	Ꞁ	ꞁ	Ꞃ	ꞃ	Ꞅ	ꞅ	Ꞇ	ꞇ	ꞈ	꞉	꞊	Ꞌ	ꞌ	Ɥ	ꞎ	ꞏ	Ꞑ	ꞑ	Ꞓ	ꞓ	ꞔ	ꞕ	Ꞗ
As Latin	A	B	C	D	E	F	Z	H	I	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	V	X		

Latin included 21 different characters. The letter (C) was the western form of the Greek [gamma](#), but it was used for the sounds /g/ and /k/ alike, possibly under the influence of [Etruscan](#), which might have lacked any voiced [plosives](#). Later, probably during the 3rd century BC, the letter (Z) – unneeded to write Latin properly – was replaced with the new letter (G), a (C) modified with a small vertical stroke, which took its place in the alphabet. From then on, (G) represented the [voiced plosive](#) /g/, while (C) was generally reserved for the voiceless plosive /k/. The letter (K) was used only rarely, in a small number of words such as [Kalendae](#), often interchangeably with (C).

Letter	A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	V	X
--------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Latin alfabeti

The [apices](#) in this first-century inscription are very light. (There is one over the *o* in the first line.) The vowel *i* is written taller rather than taking an apex. The [interpuncts](#) are comma-shaped, an elaboration of a more typical triangular shape. From the [shrine of the Augustales at Herculaneum](#).

After the [Roman conquest of Greece](#) in the 1st century BC, Latin adopted the Greek letters (Y) and (Z) (or readopted, in the latter case) to write [Greek](#) loanwords, placing them at the end of the alphabet. An attempt by the [emperor Claudius](#) to introduce three [additional letters](#) did not last. Thus it was during the [classical Latin](#) period that the Latin alphabet contained 23 letters:

Classical Latin alphabet																							
Letter	A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	V	X	Y	Z
Latin name (majus)	Ā	BĒ	CĒ	DĒ	Ē	EF	GĒ	HĀ	Ī	KĀ	EL	EM	EN	Ō	PĒ	QŪ	ER	ES	TĒ	Ū	IX	Ī GRAECA	ZĒTA
Latin name	ā	bē	cē	dē	ē	ef	gē	hā	ī	kā	el	em	en	ō	pē	qū	er	es	tē	ū	ix	ī Graeca	zēta
Latin pronunciation (IPA)	a:	be:	ke:	de:	e:	ef	ge:	ha:	i:	ka:	el	em	en	o:	pe:	ku:	er	es	te:	u:	iks	i: 'graika	'dze:ta

The Latin names of some of these letters are disputed; for example, (H) may have been called Latin pronunciation: [\[ˈaha\]](#) or Latin pronunciation: [\[ˈaka\]](#).^a In general the Romans did not use the traditional ([Semitic](#)-derived) names as in Greek: the names of the [plosives](#) were formed by adding /e:/ to their sound (except for (K) and (Q), which needed different vowels to be distinguished from (C)) and the names of the [continuants](#) consisted either of the bare sound, or the sound preceded by /e/.

The letter (Y) when introduced was probably called "hy" /hy:/ as in Greek, the name [upsilon](#) not being in use yet, but this was changed to "i Graeca" (Greek i) as Latin speakers had difficulty distinguishing its foreign sound /y/ from /i/. (Z) was given its Greek name, [zeta](#). This scheme has continued to be used by most modern European languages that have adopted the Latin alphabet. For the Latin sounds represented by the various letters see [Latin spelling and pronunciation](#); for the names of the letters in English see [English alphabet](#).

[Diacritics](#) were not regularly used, but they did occur sometimes, the most common being the [apex](#) used to mark [long vowels](#), which had previously sometimes been written doubled. However, in place of taking an apex, the letter *i* was written [taller](#): (AĒ I Ō V). For example, what is today transcribed *Lucil a fili* was written (LVCIĀ-A-FILI) in the inscription depicted.

The primary mark of punctuation was the [interpunct](#), which was used as a [word divider](#), though it fell out of use after 200 AD.

[Old Roman cursive](#) script, also called [majuscule](#) cursive and capitalis cursive, was the everyday form of handwriting used for writing letters, by merchants writing business accounts, by schoolchildren learning the Latin alphabet, and even emperors issuing commands. A more formal style of writing was based on [Roman square capitals](#), but cursive was used for quicker, informal writing. It was most commonly used from about the 1st century BC to the 3rd century, but it probably existed earlier than that. It led to [Uncial](#), a [majuscule](#) script commonly used from the 3rd to 8th centuries AD by Latin and Greek scribes.

[New Roman cursive](#) script, also known as [minuscule](#) cursive, was in use from the 3rd century to the 7th century, and uses letter forms that are more recognizable to modern eyes; (a), (b), (d), and (e) had taken a more familiar shape, and the other letters were proportionate to each other. This script evolved into the medieval scripts known as [Merovingian](#) and [Carolingian minuscule](#).

Medieval and later developments

De chalcographiae inventione (1541, [Mainz](#)) with the 23 letters. [J](#), [U](#) and [W](#) are missing.

Latin alfabeti

Jeton from Nuremberg, c. 1553

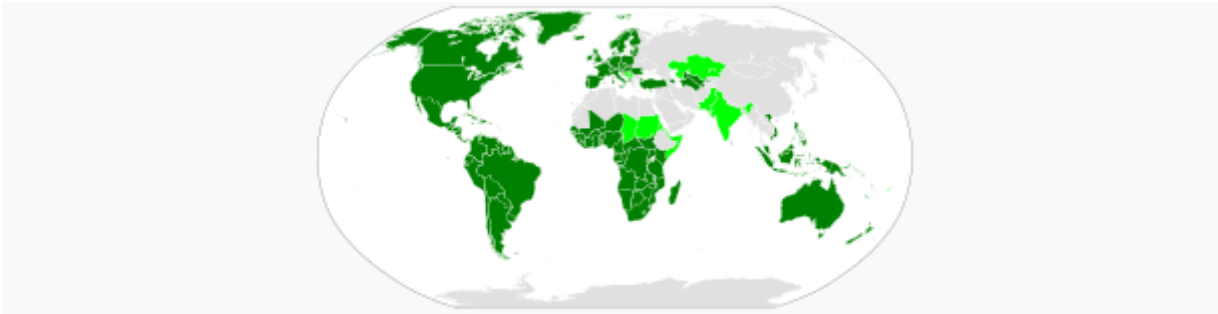
It was not until the [Middle Ages](#) that the letter [\(W\)](#) (originally a [ligature](#) of two [\(V\)](#)s) was added to the Latin alphabet, to represent sounds from the [Germanic languages](#) which did not exist in medieval Latin, and only after the [Renaissance](#) did the convention of treating [\(I\)](#) and [\(U\)](#) as [vowels](#), and [\(J\)](#) and [\(V\)](#) as [consonants](#), become established. Prior to that, the former had been merely [allographs](#) of the latter.

With the fragmentation of political power, the [style of writing](#) changed and varied greatly throughout the Middle Ages, even after the invention of the [printing press](#). Early deviations from the classical forms were the [uncial script](#), a development of the [Old Roman cursive](#), and various so-called minuscule scripts that developed from [New Roman cursive](#), of which the [insular script](#) developed by Irish literati and derivations of this, such as [Carolingian minuscule](#) were the most influential, introducing the [lower case](#) forms of the letters, as well as other writing conventions that have since become standard.

The languages that use the [Latin script](#) generally use [capital letters](#) to begin paragraphs and sentences and [proper nouns](#). The rules for [capitalization](#) have changed over time, and different languages have varied in their rules for capitalization. [Old English](#), for example, was rarely written with even proper nouns capitalized, whereas [Modern English](#) writers and printers of the 17th and 18th century frequently capitalized most and sometimes all nouns,^a which is still systematically done in Modern [German](#), e.g. in the preamble and all of the [United States Constitution](#): *We the People of the United States, in Order to form a more perfect Union, establish Justice, insure domestic Tranquility, provide for the common defence, promote the general Welfare, and secure the Blessings of Liberty to ourselves and our Posterity, do ordain and establish this Constitution for the United States of America.*

Spread

Main article: [Spread of the Latin script](#)

This map shows the countries in the world that use only language(s) predominantly written in a Latin alphabet as the official (or de facto official) national language(s) in dark green. The lighter green indicates the countries that use a language predominantly written in a Latin alphabet as a co-official language at the national level.

The Latin alphabet spread, along with the [Latin language](#), from the [Italian Peninsula](#) to the lands surrounding the [Mediterranean Sea](#) with the expansion of the [Roman Empire](#). The [eastern half of the Empire](#), including [Greece](#), [Anatolia](#), the [Levant](#), and [Egypt](#), continued to use [Greek](#) as a [lingua franca](#), but Latin was widely spoken in the [western half](#), and as the western [Romance languages](#) evolved out of Latin, they continued to use and adapt the Latin alphabet.

With the spread of [Western Christianity](#) during the [Middle Ages](#), the script was gradually adopted by the peoples of [northern Europe](#) who spoke [Celtic languages](#) (displacing the [Ogham](#) alphabet) or [Germanic languages](#) (displacing earlier [Runic alphabets](#)), [Baltic languages](#), as well as by the speakers of several [Uralic languages](#), most notably [Hungarian](#), [Finnish](#) and [Estonian](#). The Latin alphabet came into use for writing the [West Slavic languages](#) and several [South Slavic languages](#), as the people who spoke them adopted [Roman Catholicism](#).

Later, it was adopted by non-Catholic countries. [Romanian](#), most of whose speakers are [Orthodox](#), was the first major language to switch from [Cyrillic](#) to Latin script, doing so in the 19th century, although [Moldova](#) only did so after the [Soviet collapse](#).

It has also been increasingly adopted by [Turkic-speaking](#) countries, beginning with [Turkey](#) in the 1920s. After the Soviet collapse, [Azerbaijan](#), [Turkmenistan](#), and [Uzbekistan](#) all switched from Cyrillic to Latin. The government of [Kazakhstan](#) announced in 2015 that the Latin alphabet would replace Cyrillic as the writing system for the Kazakh language by 2025.^a

The spread of the Latin alphabet among previously illiterate peoples has inspired the creation of new writing systems, such as the [Avoiuli](#) alphabet in [Vanuatu](#), which replaces the letters of the Latin alphabet with alternative symbols.

.....